

e-Rojnost č. 346

Znojemské dění komentuje Jiří Cmunda Roupec

Vychází od září 2017

Proč asi leží spolku Pro Znojmo v žaludku ing. Kovařík? .... str. 1
Znojemský hokej se hodlá uchýlit se svým uměním do ciziny .... str. 3
Magazín: Artur proti Sergejovi (dokončení)

7. 5. 2024

Jak posunula třístamilionová investice Znojmo dopředu?

„Jako radnice masivně investujeme do budoucnosti našeho města,“ píše na facebookovém účtu ANO, tohle je Znojmo starostka Znojma ing. Ivana Solařová. *„V loňském roce to bylo 300 milionů korun, včetně nákladů na rozsáhlou rekonstrukci radniční věže. Mně osobně jde ale vždy hlavně o přínos pro občany. Filosofii naší koalice zůstává, že město má investovat do projektů, které posouvají město dopředu a zlepšují život obyvatelům a návštěvníkům Znojma,“* dodává starostka.

Přijíždím do Znojma pravidelně a vždy, když procházím městem, snažím se objevit, co je zde nového. Bohužel žádnou zásadní změnu nevidím. Stále narážím na rozviklané dlaždice chodníků, neopravené vozovky ve správě města, ulice přeplněné zaparkovanými auty... Pravda, nemohou mi uniknout nové stavby, například na Suchohrdelské, Tovární, Kotkově, ale ty nevznikají z iniciativy města, ale soukromých developerů. Zatímco z radnice zaznívají většinou jen sliby, zabalené do strategických plánů.

„K přípravě a realizaci projektů musíme přistupovat zodpovědně, nedělat experimenty a ne hazardovat s veřejnými penězi. Nerada sahám pánům z opozice do svědomí, ale mám velké pochybnosti, že tomu tak bylo i v minulosti,“ píše starostka Solařová a jako příklad uvádí propadající se parkoviště na sídlišti Pražská.

Opozice, složená převážně z minulé radniční garnitury, nemá v ruce adekvátní protiargument, a to z jednoho a prostého důvodu, současné vedení města zatím nic nepostavilo, ani nezrekonstruovalo. Léta se mluví o snaze zlepšit situaci v ulicích zaplněných zaparkovanými auty, a to pomocí záchytných parkovišť. Vytipována byla dvě místa, ale nakonec budou asi zase jen obvyklá plošná parkoviště, a dokonce parkovací plocha na Resslerově ulici bude částečně zastavěná.

Současná koalice (ANO, SPD, Znojmaci) stojí v čele města už 19 měsíců a zatím za jejím vedením není nic zásadního vidět. Stejně tak ANO, vůdčí síla koalice, se ujala vlády zřejmě nepřipravená, bez promyšlených záměrů. A zdá se, že jediným cílem bylo chopit se moci nad městem. A teď to vypadá, že neví, jak se získanou mocí naložit.

Proč asi leží v žaludku spolku Pro Znojmo mluvčí Kovařík?

Značnou část jednání minulého Zastupitelstva města Znojma zabralo opakování výhrad opozičního spolku Pro Znojmo vůči postavení a odměňování vedoucího oddělení vnějších vztahů MÚ Znojmo a současně tiskového mluvčího radnice, ing. Pavla Kovaříka. Případ se vleče od jeho nástupu do funkce v úvodu roku 2023. Od té doby se k případu v různých intervalech a v různé intenzitě vyjadřují protagonisté Pro Znojmo – PhDr. Jiří Kacetl, PaedDr. Alena Paulenková a Mgr. Lukáš David. Jejich snaha se zřejmě nyní vystupňovala před zastupiteli a díky on-line přenosu z jednání i před znojemskou veřejností.

Dr. Paulenková (Pro Znojmo) znovu otevřela případ dotazem na důvod trestního oznámení, které na ni a její kolegy v kauze „tiskový mluvčí“ bylo podáno. Na dotaz reagovala starostka ing. Ivana Solařová (ANO) vysvětlením, že trestní oznámení nebylo podáno na zastupitele spolku Pro Znojmo, ale policii byl předložen článek zveřejněný na sociální síti spolku s dotazem, zda nebyl porušen zákon týkající se ochrany osobních údajů (GDPR) tiskového mluvčího radnice ing. Pavla Kovaříka. Zřejmě na základě předem koordinovaného postupu navázal na slova dr. Paulenkové lídr spolku Pro Znojmo, PhDr. Jiří Kacetl (Pro Znojmo/MZH). Ve svém rozsáhlém, místy až vzrušeném proslovu zopakoval výhrady k platu ing. Kovaříka, výši jeho odměn za vedení oddělení, které přesahují odměny ostatních vedoucích s několikanásobně vyšším počtem podřízených. Předmětem opoziční kritiky byla i deklarovaná délka praxe ing. Kovaříka. Výhrady sice primárně mířily na mluvčího ing. Pavla Kovaříka, potažmo se ale týkaly i vedení radnice, především starostky ing. Ivany Solařové.

Uskupení Pro Znojmo nechalo kritizované argumenty posoudit také inspektorátem práce (IP) a z jeho inspekční zprávy vyplynulo, že bylo zjištěno porušení zákoníku práce, ale pouze v bodě nedodržování povinných přestávek v práci ing. Kovaříka.

Dr. Kacetla vysvětlení starostky ani zjištění IP neuspokojilo. Dál trval na pochybnostech, argumentuje například tím, že Kovaříkova délka praxe byla uznána na základě jeho čestného prohlášení, které údajně nebylo nikým zkontrolováno. Podle dr. Kacetla byla započtena celá jeho pracovní kariéra.

Se stejnou výhradou vstoupil do diskuse i lídr opoziční strany Naše Znojmo, exstarosta ing. Jakub Malačka, který starostce Solařové připomněl případ z úvodu roku 2023, kdy byl v radničním zpravodaji otištěn článek o bývalém úředníkovi města, včetně výše jeho platu. Přitom na vedení města nebylo podáno trestní oznámení za porušení GDPR. Zřejmě proto, opáčila starostka, že nikdo trestní oznámení nepodal. Přitom pan Kacetl měl z minula zkušenost s podáváním trestních oznámení, dodala starostka.

Třetí představitel spolku Pro Znojmo, Mgr. Lukáš David (Pro Znojmo/STAN), přenesl diskusi do osobní roviny. „Pana Kovaříka znám a jedno mu nelze upřít. Dokáže o své genialitě přesvědčit mnohé, a to nabídkou, že jim takříkajíc pomůže nahoru. Pomáhal takhle někdejšímu starostovi ing. Nezvedovi, teď asi pomáhá i vám, paní starostko.“ Magistr David vnesl do případu ještě další úhel pohledu na ing. Kovaříka. Uvedl, že ho stále považuje za politika, i když deklaroval vystoupení ze společenství Znojmáků/Svobodní. David se též ohradil vůči médiím, zejména týdeníku Znojensko, kde se údajně veřejnost nepřímou vyzývá: „To jsou oni, vyřídíte si s nimi své účty. Kam se posunula morálka?“ ptá se David a dodal, že osobní útoky nebude tolerovat. „Je pravda,“ uvedl David, „že jsem pana Kovaříka počastoval chlapským výrazem srab, to že je srab, dokázal i tím, že se na zasedání zastupitelstva nedostavil. Vám, paní starostko, nevadí, že pan Kovařík pracuje i pro soukromý subjekt? Jak rozlišíte, kdy pracuje pro město? Kde je ta dělící linie mezi Pavlem Kovaříkem, coby tiskovým mluvčím radnice, vaším poradcem a poradcem kohokoli jiného, kdo si zaplatí?“ Ing. Solařová všechny nářky odmítla. Bylo zvláštní, že její koaliční kolegové ji v argumentaci nepodpořili. Co asi znamená jejich mlčení?

Komentář Rojnosti k případu Pro Znojmo versus ing. Pavel Kovařík

Pozice tiskového mluvčího je obecně vzato důležitá pro každou korporaci. Oficiálními prohlášeními organizace, výstupy jednání poskytovaných médiím a zprostředkováváním odpovědí na dotazy novinářů se významným způsobem podílí na vytváření obrazu organizace v očích veřejnosti. Dokáže v některých případech uhladit kostrbaté výroky politiků a vedoucích pracovníků. Platí to zejména tam, kde vedoucí pracovníci nejsou zběhlí v jednání s novináři a s veřejností. Týká se to i nižších orgánů státní správy, kde se po volbách dostávají do řídicích pozic političtí nováčci. Z tohoto hlediska je pro každou organizaci zběhlý tiskový mluvčí důležitý a dalo by se i nadneseně říct, že je k nezaplacení. Čím líp dokáže tiskový mluvčí plnit své povinnosti vůči svému zaměstnavateli, tím méně na druhou stranu vyhovuje konkurentům a opozičním soupeřům.

Do mysli v propírané kauze opakovaně vstupuje otázka: Proč právě tato, v podstatě okrajová záležitost na pozadí mnohem závažnějších problémů města, nabyla takové vášně? Odpověď je patrně nutno hledat v ne tak vzdálené minulosti, v čase, kdy se po obecních volbách 2022 formovaly koalice k vedení města Znojma. Tehdy se dva mandáty „Kovaříkovy skupiny“ Znojmáci

staly jazýčkem na vahách. Toho si byl vědom i lídr spolku Pro Znojmo, dr. Jiří Kacetl. Když se mu nepodařilo dostat na stranu svého spolku samotného ing. Kovaříka, angažoval se v tlaku na dva zvolené členy Znojníků, až dosáhl jejich odstoupení z mandátních pozic. Ani tak ke zvratu nedošlo. Výsledný stav připravil dr. Kacetla o lukrativní placenou pozici na radnici a vlivem dalších okolností se ocitl de facto bez stálého pracovního poměru. Není tedy divu, že nyní ing. Kovaříkovi, jehož považuje za strůjce svých problémů, nasazuje psí hlavu. To do jisté míry může platit rovněž o Mgr. Lukáši Davidovi, který s povolebním odchodem z vedení města přišel o výhodu vlivu na souběh radničních výstupů ve prospěch svého turistického byznysu.

Znojemský hokej se chystá napravit reputaci v cizině

Neslavně skončila minulá sezóna pro tým HC Orli Znojmo, když místo opětného návratu do extraligy se potácel na dně prvoligové soutěže a nevyhnul se sestupu zpět do druhé ligy. Takřka vzápětí se mezi hokejovou veřejností začala šířit zpráva, že se Orli hodlají opět uchýlit do Rakouska do mezinárodní International Central European Hockey League (ICEHL). To už ovšem nebyl záměr dosavadního majitele klubu ing. Pavla Ohery, ale do hry vstoupil nový investiční subjekt v čele s bývalým hokejistou Radimem Antonovičem a místním podnikatelem a organizátorem okresní hokejové soutěže panem Hynkem Blahou. Původně se mluvilo o dohodě se starým vedením Orlů, což bylo vzápětí dementováno. Návrh pana Ohery, že by měl v novém klubu jistý podíl, byl odmítnut a místo toho mu noví zájemci o vedení znojemského hokeje nabídli odkup jistého počtu hráčů a druholigové licence. Současně se pan Blaha nechal slyšet, že vyjednává o možnosti vstupu do ICEHL.

Už jednou znojemský tým stejnou soutěž v sezóně 2021/2022 hrál, ale finanční požadavky vedení soutěže byly nad tehdejší možnosti Orlů, a vedení klubu se proto rozhodlo pro návrat do českého hokejového prostředí. Těžko očekávat, že vedení ICEHL ze svých finančních podmínek slevilo, spíš naopak. Přesto nový hybátel znojemského hokeje pan Hynek Blaha, šéf HB Production, s. r. o., potažmo investiční skupiny Black Develop Centrum, s. r. o., pustil do veřejného prostoru prostřednictvím tisku informaci, že je již s vedením ICEHL dohodnut.

V sezóně 2024/2025 bude soutěž ICEHL hrát čtrnáct týmů, včetně osmi rakouských, třech italských a po jednom ze Slovinska, Maďarska a ČR (Orli). Ačkoliv se jedná kromě ČR o víceméně papírově slabší hokejové země, na klubové úrovni se s pomocí hráčů z hokejových velmocí jejich síla zvyšuje. Proslýchá se též cosi o vstupu do ICEHL anglického týmu a snad dokonce, že by mohl spolupracovat se znojemskými Orly. V tom případě by se jednalo o druhou sportovní cizineckou legii ve Znojmě.

Plány nového hybatele znojemského hokeje jsou velké. Mimo vstup do mezinárodní soutěže hodlá změnit i prostředí znojemského zimního stadionu. Údajně již zakoupil multifunkční kostku pod střechu znojemské hokejové arény a chystá i rekonstrukci hráčského zázemí.

Vedení města zatím spíše novou situaci sleduje a předčasné závěry nedělá. Situace se ale mění týden co týden. Dosud vedení Znojma podporovalo klub HC Orli celkovou částkou 7,5 milionu korun (včetně výhodných pronájmů majetku města). Účast v mezinárodní soutěži by byla patrně dražší. Pak je otázka, kde chce město na mezinárodní soutěž peníze vzít? Už tak se potýká se záporným rozpočtovým schodkem. Současně ji čeká zajištění komplikované jednání s panem Oherou ohledně vyúčtování minulé podpůrné částky. Snad by se mělo jednat o vrácení poloviny dotace, tj. zhruba dvou milionů korun. O finančních požadavcích pana Hynka Blahy není zatím nic známo.

Při jeho jednání na radnici byla požádána radní Mgr. Růžena Šalomonová (SPD), aby v zájmu města kontrolovala hospodaření klubu. Taková nabídka se prý neodmítá. Účast též její stranické kolegyně byla fáma, o níž se Mgr. Petra Svedíková Vávrová dozvěděla až z novin.

Na rozsáhlý článek ve znojemských novinách okamžitě reagoval Pavel Ohera rozhodnutím, že k 30. červnu 2024 opustí a vyklidí znojemský zimní stadion. K témuž dni oddíl Orli Znojmo ukončí svoji činnost.

Je otázka, kdo bude za Znojmo hrát. Přejdou hokejisté od Ohery k novému bossovi Hynku Blahovi, nebo budou hrát za Znojmo Angličané? To vše je zatím ve hvězdách.

Snad by nebylo od věci, kdyby znojemští radní najali v této věci jako poradce pana Jaroslava Vlasáka, který má jistě stále přehled o současném hokejovém prostředí.

MAGAZÍN: ARTUR PROTI SERGEJOVI

V lese Artur vyhledal několik příhodných větví ve tvaru písmene Y s dlouhou nohou, aby prak zapíchnut do země byl stabilnější a ramena se dala zapřít mezi kmeny stromů. Spletl několik vazačských gum zbavených tkaniny a kožené lůžko upravil tak, aby nálož netiskl prsty. Artur se pak ob den chodil na různá místa cvičit ve střelbě výbušných atrap na cíl. Současně bedlivě sledoval meteorologické relace. Jakmile se schylovalo k bouřce, chodil testovat svůj výbušný vynález na vyvýšeninu, kde po jakémsi retranslačním zařízení zbyly dva kovové stožáry. Plastickou hmotu s destruktozem tam přilepil rukou. Pršelo dost, blesky byly, ale do stožáru neuhodilo. Viděl, jak nálož syčí, bublá, ale chyběl podnět k zapálení unikajícího plynu. Přiblížil hořící cigaretu napíchnutou na větvičce a reakce nastala okamžitě.

Ačkoliv se Artur rozhodl zaútočit na sochu Sergeje za tmy, kdy je náměstí více pusté, i tak musí počítat s náhodným chodcem. Proto se rozhodl vystřelil nálož z krytu parčíku, vzdáleného od sochy asi dvacet metrů. Pro všechny případy byl připraven vydávat se za fotografa – lovce blesků. Dokonce si v předstihu pořídil několik snímků noční bouřlivé oblohy. Minulo však letní bouřkové období. Žádná z nočních bouřek nedosáhla intenzity potřebné k uskutečnění Arturova záměru.

Dočkal se až příští léto, kdy se podle předpovědi schylovalo k sérii prudkých bouřek. Po horkém dni obloha k večeru zčernala a z dále bylo slyšet hřmění. Podle zvyšující se síly hromů bylo zřejmé, že se bouřka rychle blíží. Artur cítil, že nastává rozhodující chvíle. Popadl tašku se vším potřebným, z níž vyčuhoval jen hrot praku. Když už za tmy dorazil na vyhlédnuté místo v parčíku, bouřka mu burácela přímo nad hlavou a blesky křižovaly oblohu. Podle ohlušující rány nedaleko už udeřilo. Artur se rozhodl, že dál čekat nebude. „Teď, nebo nikdy,“ řekl si v duchu, zapřel prak, do pouzdra vložil nálož, napnul gumy, zamířil a vystřelil. Byl si jist, že neminul, a hned připravil a vystřelil druhou nálož. Pln napětí čekal, co se bude dít. Bouřka vrcholila. „No tak Perune, na co čekáš?“ vzýval boha Artur. Jako by ho Perun slyšel. Uhodilo do kovového vlnkového stožáru stojícího vedle sochy. Byla to ohlušující rána. Na dvou místech sochy se objevilo ohnivé sršení. Výboj blesku byl zřejmě natolik silný, že stačil k zažehnutí karbidového plynu a následně i termitu. Všiml si, že Sergejova hlava se svezla na prsa vojáka a ruka s kyticí mu klesla k pasu. Artur už na nic dalšího nečekal, popadl tašku a oklikou spěchal domů. Ještě též večer prak, včetně gum, spálil v kotli. Všechny zbylé komponenty hořlavé směsi a karbidu zlikvidoval už dřív. Gumáky, které měl na nohou, se rozhodl ráno na různých místech vyhodit samostatně do kontejnerů. V rezervních gumových holínkách jiné velikosti a vzoru podrážky se prošel po zahradě, aby na nich uvízlo čerstvé bláto. To vše pro případ, že by policie objevila jeho stopu pod stromem.

Ráno Artur nemohl dospat. Sotva se rozednilo, vzal foťák a spěchal se podívat na své dílo. Jak se přibližoval k náměstí byl slyšet hluk motorů, skřípot plechů, policejní sirénu. Přidal do kroku a sotva došel na náměstí zůstal v němém úžasu stát. Podstavec sochy by nakloněn a z něj takřka v pravém úhlu, trčela na kotvě armatury bronzová socha Sergeje. Nechápal. „Přece vím, jak socha vypadala, když jsem v noci odtud odcházel,“ ujišťoval se v duchu. Málem zapomněl, že má na krku foťák. Rychle pořídil několik záběrů a postoupil o kus stranou, aby zachytil zdemolovaný pomník ještě z jiného úhlu. Poněkud stranou stál odstavený kamionový tahač a hasiči se právě snažili za pomoci vyprošťovacího speciálu odtáhnout utržený přívěs s kládami, napasovaný do podstavce sochy. Kolem bylo plno policistů a někteří komunikovali s lidmi v oknech okolních domů, zda někdo neviděl, jak k havárii došlo. Byla přece noc a všichni slyšeli jen ránu. Z rozhovoru dvou mužů se dozvěděl, že za noční bouřky se do sochy naboural kamion se dřevem. Řidič kamionu byl prý doslova paralyzován hromem a bleskem, který ve chvíli, když chtěl objet sochu, udeřil do návěsu soupravy. Na několik vteřin prý ztratil vědomí a pak stačil už jen strhnout kamion stranou, ale utržený návěs narazil plnou silou do podstavce sochy. Stalo se tak víc, než si Artur představoval. Trochu mu to bylo líto při vzpomínce na čas, který věnoval přípravě své akce. I tak si prý vyšetřovatelé marně lámali hlavu, jak se nárazem mohly části sochy roztavit.

Na zasedání rady města bylo konstatováno, že náklady na obnovu pylonu, ale hlavně rekonstrukce sochy, by byly neúměrně vysoké. Bylo proto rozhodnuto poválečný monument odstranit. Dnes je místo Sergeje květinový záhon a radnice oslovila Unii výtvarných umělců, zda by některý z jejich členů nevytvořil pro to místo nový symbol města.

(Pokus o fiktivní příběh, v němž jakékoliv místní podobnosti či souvislosti jsou čistě náhodné.)